

## U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň Mgr. Evy Šonkové a JUDr. Miluše Doškové v právní věci žalobce: **RNDr. Ing. P. K., DrSc.**, zastoupeného JUDr. Michalem Steinerem, advokátem, se sídlem Platněrská 88/9, Praha 1, proti žalovanému: **Odvolačí finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Praze ze dne 17. 12. 2010, č. j. 6890/10-1100-203501, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 18. 12. 2014, č. j. 6 Af 14/2011 – 44, ve znění opravného usnesení ze dne 3. 3. 2015, č. j. 6 Af 14/2011 – 52,

### t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

### O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 18. 12. 2014, č. j. 6 Af 14/2011 – 44 (dále jen „městský soud“ a „napadený rozsudek“), zamítl žalobu žalobce proti v záhlaví označenému rozhodnutí Finančního ředitelství v Praze. Písemnost obsahující napadený rozsudek byla žalobci zaslána na adresu, kterou uvedl v žalobě (stejnou adresu uváděl rovněž ve všech svých následujících podáních). Protože žalobce nebyl zastižen, byla písemnost uložena na poště a připravena k vyzvednutí ode dne 20. 1. 2015. Podle údajů na doručence založené na č. l. 48 spisu městského soudu byla žalobci zanechána výzva, aby si písemnost vyzvedl. V souladu s § 49 odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), za použití § 64 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nastala fikce doručení desátý den lhůty, kdy byla písemnost uložena na poště. Napadený rozsudek tak byl žalobci doručen dne 30. 1. 2015. Na žádost žalobce podanou dne 26. 2. 2015 městský soud opravným usnesením ze dne 3. 3. 2015, č. j. 6 Af 14/2011 – 52, opravil záhlaví napadeného rozsudku tak, že v označení žalobce změnil zkratku jeho akademického titulu z „CSc.“ na „DrSc.“ a za jeho jméno doplnil text „IČ: X“. Výrok ve věci samé i výrok o nákladech řízení zůstaly nedotčeny. Toto usnesení bylo žalobci doručeno rovněž fikcí doručení podle § 49 odst. 4 o. s. ř. za použití § 64 s. ř. s. dne 16. 3. 2015. Proti napadenému rozsudku podal

žalobce dne 26. 3. 2015 k Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím svého zástupce kasační stížnost.

Před meritorním posouzením kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud zabýval nejprve tím, zda jsou splněny všechny podmínky, za nichž může řízení o kasační stížnosti proběhnout. Jednou z podmínek řízení je i podání kasační stížnosti v zákonem stanovené lhůtě.

Podle § 106 odst. 2 věta první s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení.

Podle § 54 odst. 4 s. ř. s. předseda senátu opraví v rozsudku i bez návrhu chyby v psaní a počtech, jakož i jiné zjevné nesprávnosti. Týká-li se oprava výroku, vydá o tom opravné usnesení a může odložit vykonatelnost rozsudku do doby, dokud opravné usnesení nenabude právní moci.

V projednávané věci byl napadený rozsudek žalobci doručen dne 30. 1. 2015 a lhůta k podání kasační stížnosti mu tedy uplynula dne 13. 2. 2015. Zodpovědět je však třeba otázku, zda vydáním opravného usnesení ze dne 3. 3. 2015, č. j. 6 Af 14/2011 – 52, a jeho doručením žalobci počala lhůta k podání kasační stížnosti běžet znovu. Žalobce v kasační stížnosti uvedl, že „[n]ásledně, dne 18. 3. 2015, bylo žalobci doručeno opravné usnesení č. j. 6 Af 14/2011 – 52 ze dne 3. 3. 2015 a tato kasační stížnost proti uvedenému rozsudku je tedy v souladu s ust. § 106 odst. 2 s. ř. s. podávána včas.“ Nejvyšší správní soud však dospěl k závěru, že tomu tak není. Výše citované ustanovení § 54 odst. 4 s. ř. s. vyhrazuje vydání opravného usnesení pouze pro ty případy, kdy se provádí oprava výroku rozsudku. Jen na takovou situaci pak dopadá pravidlo o novém počátku běhu lhůty k podání kasační stížnosti zakotvené v § 106 odst. 2 s. ř. s. Obdobnou právní úpravu obsahuje § 204 odst. 1 věta druhá o. s. ř., kde se pro účely počítání lhůt k odvolání uvádí dokonce výslovně, že bylo-li vydáno opravné usnesení týkající se výroku rozhodnutí, běží tato lhůta znovu od právní moci opravného usnesení.

V této věci učinil městský soud opravu záhlaví napadeného rozsudku spočívající ve změně zkratky akademického titulu žalobce a doplnění jeho identifikačního čísla. Takové opravy se netýkají výroku a měly by být dle § 54 odst. 4 s. ř. s. prováděny pouze neformálně, zpravidla na vráceném opisu doručeného rozsudku. Krajský soud zvolil pro provedení opravy nad rámec zákona „vyšší“ formu, tj. formu opravného usnesení, což zajiště samo o sobě není zásadní chybou; opravné usnesení vydané za takovýchto okolností však nový počátek běhu lhůty k podání kasační stížnosti nezakládá. Tento právní názor je již součástí ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu (srov. např. rozsudek ze dne 21. 2. 2007, č. j. 4 Ans 3/2006 – 123, usnesení ze dne 29. 4. 2011, č. j. 2 As 42/2011 – 47, či usnesení ze dne 6. 11. 2013, č. j. 3 As 102/2013 – 38, všechna v tomto usnesení citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná z [www.nssoud.cz](http://www.nssoud.cz)) a prošel rovněž testem ústavnosti, např. v usnesení ze dne 12. 6. 2008, sp. zn. II. ÚS 1213/07 (všechna v tomto usnesení citovaná rozhodnutí Ústavního soudu jsou dostupná z <http://nalus.usoud.cz>), se k němu Ústavní soud vyslovil takto: „*Interpretace ustanovení § 106 odst. 2 soudního řádu správního (...) provedená Nejvyšším správním soudem*

pokračování

*v projednávané věci, nevybočuje dle názoru Ústavního soudu žádným způsobem z mezí ústavnosti, naopak představuje teleologický, ústavně konformní výklad, jenž vychází z ustálené judikatury Nejvyššího soudu vztahující se k obdobně formulované normě zakotvené v ustanovení § 204 odst. 1 občanského soudního řádu. Vedle judikátů zmíněných v odůvodnění napadeného rozsudku je možno uvést například i usnesení Nejvyššího soudu ze dne 5. 11. 2002 ve věci sp. zn. 28 Cdo 1232/2002. Ústavní soud proto konstatuje, že odmítacím výrokem neporušil Nejvyšší správní soud žádné stěžovatelovo základní právo, neboť nepostupoval nikterak svévolně či překvapivě, když aplikoval znění § 106 odst. 2 soudního řádu správního způsobem, jenž vychází z ustálené (a publikované) judikatury.“ K výkladu § 106 odst. 2 věta první s. ř. s. se Ústavní soud vyjádřil i v usnesení ze dne 28. 1. 2014, sp. zn. II. ÚS 3705/13: „Přijetí extenzivního výkladu, umožňujícího počítat lhůtu pro podání kasační stížnosti až od doručení opravného usnesení v případě, kdy vlastní opravou usnesení účastník řízení nemůže být dotčen ve svých právech, by umožňovalo neomezeně prodlužovat zákonem pevně stanovenou lhůtu pro podání kasační stížnosti.“*

Lze tak shrnout, že lhůta k podání kasační stížnosti žalobci marně uplynula dne 13. 2. 2015 a jeho kasační stížnost dodaná do datové schránky Nejvyššího správního soudu dne 26. 3. 2015 tak byla podána po uplynutí zákonem stanovené lhůty. Nejvyšší správní soud ji proto jako opožděnou podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl. Pro úplnost lze dodat, že pokud stěžovatel v kasační stížnosti uváděl jako datum doručení napadeného rozsudku den 4. 2. 2015 a jako datum doručení opravného usnesení den 18. 3. 2015, uvedená data se shodují se dny, kdy byly tyto písemnosti vhozeny do schránky stěžovatele. Obě písemnosti však byly městským soudem doručovány do vlastních rukou postupem dle § 49 o. s. ř. a nepovažují se tak za doručené vhozením do schránky dle § 50 odst. 1 o. s. ř. I kdyby však byly tyto písemnosti doručeny stěžovateli v jím uvedených dnech, nemohlo by to nic změnit na rozhodovacím důvodu tohoto usnesení, tedy že kasační stížnost byla podána opožděně.

O nákladech řízení Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení se § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

**P o u č e n í:** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. května 2015

JUDr. Karel Šimka  
předseda senátu